

# En català llegim i parlem

## Iniciació a la lectura i la conversa en català



### Recull de materials

Centre de Normalització Lingüística de Badalona i Sant Adrià

Aquest document s'ha adaptat a la nova ortografia de l'IEC (desembre 2017)



## RECULL DE MATERIALS

### Al blog de l'Albert Espinosa

<http://www.albertespinosa.com/llobres/el-mon-blau-estima-el-teu-caos>

#### ESTIMA EL TEU CAOS, ALLÒ QUE ET FA ÚNIC

**“Quan algú no t’entengui, digues-li: no importa, estima el teu caos. El caos es allò que et fa diferent, allò que la gent no entén de tu o el que desitja que canviïs, quan en realitat has d’estimar-lo. I no només això, després d’estimar-lo, has de fer-lo créixer.”**

*El món blau* és la nova novel·la d’Albert Espinosa: una història que enllaça amb *El món groc* i *Polseres vermelles* i que tanca una trilogia de colors que parlen de vida, de lluita i de mort. Espinosa ens proposa una narració d’aventures i emocions d’un grup de joves que s’enfronten a un gran repte: rebel·lar-se contra un món que vol ordenar el seu caos.

A través de cinc personatges, una illa i una recerca incessant per la vida, Espinosa ens torna a fer partícips del seu univers particular, amb una història que es desenvolupa en un món oníric i fantàstic, amb una arrencada contundent i un desenllaç esperançador i ple de llum.

### El blog d’Albert Baranguer

<http://www.albertbaranguer.cat/2015/12/llobre-llegit-el-mon-blau-estima-el-teu.html>

*El món blau. Estima el teu caos* (Albert Espinosa, ed. Penguin Random House, 214 pàgines) es va publicar el mes de març de 2015 i és, per ara, la [darrera novel·la d’Albert Espinosa](#).

Espinosa no requereix presentació: és “actor, director, guionista de cinema, teatre i televisió”, a més d’enginyer industrial. En el meu cas, el vaig descobrir amb la segona temporada de [“Polseres vermelles”](#). Per mi va ser molt inesperat. Aquella sèrie era un Dragon-Khan emocional. Després he llegit el “Brúixoles que busquen somriures perduts”. Encara tinc per llegir “El món groc” (ho faré! no em pressioneu!).

Quan Espinosa escriu parla ell, i parla d’ell. Parla del que ha après i del que ha meditat en una vida marcada per la lluita contra el càncer. El “món blau” és una reflexió sobre la vida i la mort. Hi ha una continuïtat, doncs, amb “El món groc” i amb les “Polseres vermelles” (i també una menció al “Brúixoles”). Una trilogia de colors. Però dels tres colors aquest blau és el que se’m fa més diferent.

“El món blau” sorprèn. Si llegeixes l’índex del llibre sense conèixer-lo, et penses que es tracta d’un manual d’autoajuda. Un d’aquests llibres que donen consells sobre com viure. Qui sap, potser sí que ho és d’alguna manera, però formalment és una novel·la.

“El món blau” és la història dels darrers dies de vida d’un noi amb una malaltia terminal. El noi va a viure aquests dies finals al Grand Hotel. Una residència diferent per a malalts terminals.

En aquesta residència ningú hi roman gaire més de pocs dies. De fet, el noi no va ben bé al Grand Hotel sinó a una illa que és una mena de ressort de platja on els residents passen els dies anteriors al seu ingrés definitiu al Grand Hotel.

És en aquesta illa on el noi és acollit per un grup de joves terminals. Aquest grup són una “generació” que “s’acaba” i dona pas a la següent, a la del noi. Aquesta “generació” té unes regles i uns rituals propis que el noi va aprenent.

El que viu el noi és un aprenentatge. Un aprenentatge sobre el que vol dir viure i morir. El que descobreix el noi és el seu sentit de la vida i de la mort. Aquest aprenentatge el porta al seu alliberament particular. A l’acceptació -no a la resignació- de la mort i del dolor i, sobretot, aprèn a viure.

Les diferents fases d’aquest aprenentatge, l’ascensió pel far on viuen tots, els rituals, els personatges fantàstics que habiten a l’illa empremen un caràcter oníric a la novel·la, gairebé surrealista, però també poètic.

Jo diria que aquesta novel·la deu ser la cosa més personal i més elaborada que ha escrit Espinosa. El seu treball més intel·lectual. És el seu pensament destil·lat. No m’atreveixo a dir que el seu testament, perquè entenc que tenim Espinosa per anys, però en alguns moments ho sembla. Potser el testament d’una etapa de la seva vida.

Em sembla que el pensament més important de tots és que per viure cal tenir present la mort. La mort és la que dona sentit a la vida. Espinosa ens diu que no ens ensenyen a morir si no a viure, però com si no existís la mort. Amb el resultat que es perd el sentit de la vida. Jo diria que ni tan sols se’ns ensenya a viure: se’ns ensinistra a fer que el sistema funcioni. A que el sistema no s’aturi. El sentit de la vida que aprenem és el de ser peces del sistema, productors o consumidors. La mort no es té en compte.

Certament, si fóssim conscients que la vida té un final, que el temps es limitat, potser l’aprofitaríem més. No en ser parts del sistema, si no en ser nosaltres mateixos. En fer allò que en veritat desitgem. Allò que de debò ens cal. Potser ens adonaríem que l’important, i l’urgent, el que és crític, és estimar. El que de debò cal és donar, i rebre. El què? Un mateix. El propi caos. El que som.

Potser per això s’ha bandejat la mort de la quotidianitat. Perquè ens posa a lloc i, qui sap, si ens alliberaria. No hi ha res més antisistema que la consciència de la mort. La mort per donar, ara sí, sentit ple a la vida. Per valorar el present i el que de debò desitgem. Viure, enlloc de produir i consumir.

Morir. Viure. Viu. Mor. La mort és la que dona valor a la vida. Els personatges del “Món blau” en són plenament conscients de la mort i, fins i tot, tenen el privilegi de conèixer el moment. La major part de nosaltres no tenim aquesta consciència ni aquest coneixement i malbaratem el temps.

“El món blau” és fàcil de llegir, però difícil d’assumir. No som eterns. Morirem. Què faràs amb el temps que tens? T’has recordat d’estimar i ser estimat? I sabent que el temps se t’escapa: pots fer que un instant valgui per tota una vida? Ets capaç de viure aquest moment, aquí i ara, plenament? No seria aquest el més gran dels aprenentatges?

## A la Biblioteca d'Esparreguera

<https://www.bibliotecaesparreguera.cat/sala-dadults/club-de-lectura-adolescents-1r-i-2n-deso/reptes-el-mon-blau>

### Reptes: “El món blau”

**Repte 1:** Les converses de la gent sempre són **queixes**. Esteu d'acord amb aquesta afirmació? “Sempre he cregut que els problemes no existeixen, que es creen pensant.”

**Repte 2:** El Grand Hotel que és? Poseu una frase del discurs que li va fer el company d'habitació cinc minuts abans de morir.

**Repte 3:** Com és diu el gronxador? Com descriu el gronxador i quants anys té?



**Repte 4:** Que diu la nota? Com ho fan per rostir la carn?

**Repte 5:** Quins noms de pintors apareixen al llibre? Gauguin quina frase diu? I el líder com és diu?

**Repte 6:** Al capítol 11 apareix per primera vegada la frase del títol “Estima el teu caos”: qui ho va dir? A què es refereix “Estimar el teu caos?”

**Repte 7:** A quin capítol diu “Com més aviat entens que cada minut és un regal, més aviat comences a viure”. Què significa aquesta frase?

**Repte 8:** Us esperàveu aquest final? Escriviu quatre línies amb el vostre final.

### ***Fes un comentari d'aquest llibre al blog En català llegim i parlem***

Feu una entrada / comentari al blog <http://blogs.cpnl.cat/llegimiparlem/> del CNL Badalona i Sant Adrià explicant què us ha semblat la lectura.

Gràcies

Material elaborat per Mercè Esteller, voluntària del grup  
de la Biblioteca Can Casacuberta



## **CENTRE DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA DE BADALONA I SANT ADRIÀ**

Av. d'Alfons XIII, 14-16, entl. 1a.  
08912 **Badalona**  
Tel. 93 398 46 30  
[badalona@cpnl.cat](mailto:badalona@cpnl.cat)

Pl. de Guillermo Vidaña i Haro, s/n (Edifici Polidor)  
08930 **Sant Adrià de Besòs**  
Tel. 93 381 20 05  
[santadria@cpnl.cat](mailto:santadria@cpnl.cat)

**[www.cpnl.cat/badalona](http://www.cpnl.cat/badalona)**

**[www.cpnl.cat/santadria](http://www.cpnl.cat/santadria)**

**[blogs.cpnl.cat/llegimiparlem](http://blogs.cpnl.cat/llegimiparlem)**